

Underleedes stiller Forholdet sig derimod med det egentlige Kystfiskeri, der, som det vil fremgaa af det Følgende, har en meget stor Betydning for Kommunen, og da man har befrygtet, at et i Folkethinget fremlagt „Forflag til Lov om Fiskeriet i Danmark“ vil albeles tilintetgjøre eller dog i højeste Grad hemme den nævnte Industri, hvis det skulde blive Lov, sammenkaldte man et offentligt Møde igaa for at drøfte denne Sag. At der med kort Varself mødte 250—300 af Sognets Beboere, viser, hvilken Betydning man tillægger denne, og den store Forsamling vedtog enstemmig at indgaa til det ærede Udvalg med den følgende Fremstilling af det herværende Kystfiskeri og paa Grund af dennes Betydning for Nordby Kommune andrage hos det ærede Udvalg om at tage Hensyn til dennes Interesser i sine Overveielser af Lovforslaget og sin Indstilling til Thinget. Istedet for at lade alle de enkelte Deltagere i Mødet undertegne dette Andragende, der blev oplæst for Forsamlingen, og som den skjænkede sit enstemmige Bifald, foretrak man at bemyndige Under tegnede til at underskrive og indsende samme paa Forsamlingens, og vi kunne fige paa hele Kommunens Vegne.

Kystfiskeriet drives her paa tre forskjellige Maader.

1. Baadfiskeri. Baaddets Mærker have en Omtreds af 80—84 Linier. Det drages saaledes langs Kysten, at den ene Ende er gjort fast til en Vogn, der kører i Strandkanten, medens den anden Ende trækkes af en Hest, der gaar en halv Snes Favne længere ude. Baaddets øverste Lig er kun lidt under Vandfladen, medens det underste Lig ved omviklede smaa tynde Blyhøiler med ca. $\frac{1}{2}$ Mens Afstand fra hinanden bringes til at gaa langs Bunden. Naar Vognen og Hesten have trukket Baaddet nogle Hundrede Alen, eller dette synes at blive tungt at trække, drages det op paa Stranden lige ovenfor Vandgrønden. De Fiske, der fanges, ere Rødspætter, Pig- og Sletthvarrer; hele Fangsten tages ud af Baaddet, de brugelige Fiske lægges i Vognen, og de smaa og ubrugelige kastes i Havet igjen, og da disse kun have været nogle faa Minuter oven Vand, svømme de nok saa raft affied, naar de atter komme i deres Element, og have neppe taget nogen Skade af at have været denne korte Tid paa den af Baaddet fugtiggjorte Strandbred.

Denne Maade at fiske paa drives dels paa For sommeren med de foran beskrevne Baad og med mindre Haandvaad efter samme Mønster og dels om Efteraaret, da der fanges mest, og Fisken er bedst. Af de større Baad findes 17 og af Haandvaad 5 her i Sognet. Paa en velslykt Fiske tur kan der med et stort Baad fanges Fiske for en 30 Kr., hvilket ikke alene giver en god Fortjeneste for de mindre bemidlede Fiskere, men ogsaa sætter Smaafolk istand til at erhverve et billigt og sundt Næringsmiddel, som de ellers maatte undvære. I tidligere Tider, da Kuller- og Torstefiskeriet ikke saaledes som nu fremmedes af de fremmede Fiskeres Nærværelse paa Fiskebanken udenfor Graadby og derfor var af stor Betydning for Kommunen, var det almindelig Skik og Brug, at dennes Befolkning benyttede Kuller og Torst dels til at spise fersk og dels til Vinterforsyning i faldet Tilstand. Den største Del af den Havfiske, der nu fanges her, gaar til Hamborg, hvor den kan opnaa høie Priser og derfor bliver dyr for Smaafolk; af den Grund er der saa stærkt Begjær efter de ved Baadfiskeriet fangede Rødspætter, at der neppe gives nogen Familie her, der ikke er i høj Grad interesseret i, at denne Industri faar Lov til at drives som forhen.

Nagtet § 5 i Lovforslaget kun omtaler saadanne Vaad, der ere befæstede „til Vaad eller større Fartøi“, som forbudte, og Vaaddene her ikke ere befæstede paa denne Maade, frygte vi dog for, at en eventuel Kontrollør vil forbyde disse i Genhold til den nævnte Paragraf. Vi skulle dog ikke undlade at fremhæve, at der paa Grund af fornævnte Blyhøilers ringe samlede Vægt, der vel ikke overstiger 3—4 Pund paa hele Baaddet, slet ikke kan være Tale om, at der her finder nogen egentlig Skrabning af Bunden Sted, men i det Højeste kun en svag Berøring. Og naar vi dernæst gjøre opmærksom paa, at den Bund, hvorpaa der her fiskes, bestaar af det rene, højere Sand, der ikke bærer en Plante og neppe tjener til Leie for mere end nogle ganske faa Skaldyr, hvis saadanne overhovedet findes, tør vi vel nok paastaa, at det ikke er sandsynligt, at Baadfiskeriet skulde gjøre Skade paa Fiskenes Fødemiddel eller Yngel, der vel navnlig findes, hvor der er nogen Vegetation paa Havbunden. Tilbage bliver derfor kun Spørgsmaalet om, hvorvidt de fangede Rødspætters, Pig- og Sletthvarrers Størrelse have det i Lovforslaget forlangte Minimum af 8 Tommer. Naar vi, overensstemmende med Sandheden, maa erkende, at de nævnte Fiske, der benyttes, ikke alle have en Længde af 8“, men mange ere kun 6“ og nogle 4“ lange, maa vi for Rødspætternes Vedkommende fremhæve, at de med de sidstnævnte Størrelser afgive et fortræffeligt Fødemiddel for Mennesker, og har man ikke Lov til at tage dem saa smaa, bliver Resultatet dette, at Landets egne Børn maa kaste et godt, sundt og billigt Næringsmiddel i Vandet, for at fremmede Fiskere kunne tage det paa et mere udviklet Stadium; hvad der af Rødspætter fanges i Havet af vore egne Fiskere, er i Sammenligning med, hvad der tages af de fremmede Fiskere, meget Lidt, og vi tillade os desuden at udtale den Formening, at Besterhavets Fiskeririgdom er saa stor, at den neppe vilde kjendelig forøges ved, at det herværende Baadfiskeri blev forbudt. Hvad der er sagt om Rødspætterne, gjælder endnu i højere